

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1998

Utgiven i Helsingfors den 23 december 1998

Nr 1031—1038

INNEHÅLL

Nr	Sidan
1031	Lag om understöd för reparation av bostäder 2845
1032	Lag om temporär ändring av 3 och 4 § lagen om handel med utsäde 2849
1033	Förordning om ändring av förordningen om fångvårdsväsendet 2850
1034	Förordning om ändring av förordningen om fångvårdens utbildningscentral 2853
1035	Förordning om ändring av förordningen om registrering av fordon 2855
1036	Förordning om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i förordningen om ändring av förordningen om fordons konstruktion och utrustning 2856
1037	Förordning om ändring av förordningen om fordons konstruktion och utrustning 2857
1038	Handels- och industriministeriets beslut om energimärkning av hushållsanordningar 2859

Nr 1031

Lag

om understöd för reparation av bostäder

Given i Helsingfors den 18 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Tillämpningsområde

Understöd för reparation av bostäder eller bostadshus som bebos eller inrättningar som kommer att bebos året om (*reparationsunderstöd*) beviljas av Statens bostadsfonds medel enligt den bevillningsfullmakt som fastställts i statsbudgeten så som bestäms i denna lag.

2 §

Syftet med reparationsunderstöd

Reparationsunderstöd kan beviljas för

- 1) reparation av bostäder för särskilda befolkningsgrupper på sociala grunder,
- 2) andra reparationer som bidrar till att personer med ett särskilt behov av öppenvårdstjänster inom social- och hälsovården kan bo hemma,

3) reparationer som är nödvändiga för att undanröja sanitära olägenheter på sociala grunder,

4) reparation av bostadsaktiebolagshus på bostadsområden som är föremål för särskilda utvecklingsåtgärder, eller för

5) åtgärder som bidrar till att en planmässig reparationsverksamhet kan inledas.

Statsrådet beslutar närmare om syftet med understöden, understödens maximibelopp och andra bevillningsgrunder.

3 §

Allmänna förutsättningar för beviljande av reparationsunderstöd

Då understöd beviljas skall behovet av eller användningstiden för den bostad eller byggnad som repareras samt reparationsåtgärdernas ändamålsenlighet beaktas. Reparationskostnaderna skall vara skäliga.

RP 238/1998
MiUB 5/1998
RSv 191/1998

Den myndighet som beviljar understöd skall kontrollera att de allmänna förutsättningarna föreligger då understöd beviljas.

För samma reparationsåtgärd kan inte beviljas flera reparationsunderstöd, om det inte är fråga om särskilda understöd för olika skeden av en och samma reparationsåtgärd.

Understöd kan inte beviljas för den del av reparationskostnaderna för vilken sökanden kan få annan ersättning.

4 §

Understödstagare

Reparationsunderstöd beviljas byggnadens eller bostadens ägare eller en aktieägare, vars aktier medför rätt att besitta den bostad som repareras. Understöd kan emellertid också beviljas den på vilken underhållsansvaret genom lag eller avtal har överförts varaktigt eller långvarigt.

Kommuner, samkommuner och sammanlutningar i vilka kommunerna har bestämmanderätt kan beviljas endast sådana understöd som avses i 2 § 1 mom. 2 och 5 punkten.

5 §

Beviljare av understöd

Statens bostadsfond beviljar sådana reparationsunderstöd som avses i 2 § 1 mom. 2 och 3 punkten. Kommunen beviljar de understöd som avses i 1, 4 och 5 punkten i nämnda moment. Statens bostadsfond beviljar likväl även dessa understöd, om understödet beviljas en kommun eller samkommun.

Kommunen ger vid behov utlåtande om ansökan då beviljandet av understöd hör till Statens bostadsfonds behörighet.

Kommunens uppgifter och ansvar vid beviljandet av understöd ankommer på den kommun där den bostad eller det bostadshus som skall repareras finns, om inte kommunerna sinsemellan kommer överens om något annat.

6 §

Bevillningsfullmakter kommunvis

Statens bostadsfond anvisar kommunerna bevillningsfullmakter kommunvis med hän-

syn till statsbudgeten samt det statsrådsbeslut som avses i 2 § 2 mom. Miljöministeriet kan vid behov föreskriva om allmänna grunder för anvisandet av bevillningsfullmakter kommunvis.

7 §

Betalning av understöd

Reparationsunderstöd betalas i enlighet med hur arbetet framskrider för godkända reparationskostnader på basis av närmare villkor som ställs i bevillningsbeslutet samt en godtagbar utredning.

Statens bostadsfond betalar till understödstagaren ut de reparationsunderstöd som fonden beviljat.

Statens bostadsfond betalar in av kommunen beviljat reparationsunderstöd på det postgirokonto som kommunen uppgivit eller på något annat bankkonto för betalning till understödstagaren.

Kommunen skall årligen till Statens bostadsfond lämna in en redovisning för användningen av de medel som anvisats den för beviljande av reparationsunderstöd.

8 §

Inledande av reparationsarbeten

Reparationsarbetena får inte inledas förrän understödsbeslutet har fattats eller den tekniska ändamålsenligheten hos reparationsåtgärderna har godkänts, om inte den som beviljar understödet av särskilda skäl bestämmer något annat.

Reparationsarbetet skall inledas inom ett år efter att ett sådant beslut som nämns i 1 mom. har fattats, om inte den som beviljat understödet av särskilda skäl beviljar förlängning av tiden.

9 §

Begränsning av användningen

En bostad eller ett bostadshus för vars reparation har beviljats understöd enligt 2 § 1 mom. 1 eller 3 punkten skall användas som bostad för understödstagaren och dennes hushåll eller något annan hushåll som uppfyller förutsättningarna för erhållande av reparationsunderstödet i fråga under fem år efter det att understödets första post har

lyfts. Den som beviljat understödet kan av särskilda skäl bevilja befrielse från begränsningen av användningen.

10 §

Återbetalning av understöd

Den som beviljat understöd skall bestämma att understödet helt eller delvis återbetalas till Statens bostadsfond, om understödstagaren

1) vid ansökningen om understöd eller utbetalning av understödet har lämnat väsentligt felaktiga uppgifter,

2) har hemlighållit omständigheter som väsentligen påverkar beviljandet eller betalningen av understöd,

3) har använt understödet för något annat syfte än vad det har beviljats för, eller

4) medan en användningsbegränsning gäller i strid med begränsningen använder en bostad eller ett bostadshus som avses i 9 § och som är föremål för understöd.

Om bostaden eller bostadshuset förstörs i samband med ett skadefall medan användningsbegränsningen gäller, kan den som beviljat understöd bestämma att den del av en eventuell försäkringsersättning som motsvarar understödets andel av bostadens eller husets värde vid den tid då understödet beviljades skall återbetalas.

Understödstagaren skall meddela den som beviljat understödet om ändringar i syftet med användningen eller om skadefall inom en månad efter ändringen eller skadefallet.

11 §

Ränta och dröjsmålsränta

På det belopp som skall återbetalas med stöd av 10 § 1 mom. skall från den dag då understödet betalades ut betalas en årlig ränta enligt den räntefot som avses i 3 § 2 mom. räntelagen (633/1982) ökad med tre procentenheter.

När en understödstagare inte har återbetalt ett understöd eller en del därav som fastställts i enlighet med 10 § eller betalt ränta enligt 1 mom. till Statens bostadsfond senast på förfallodagen eller inte inom utsatt tid lämnat ett sådant meddelande som avses i 10 § 3 mom., skall han till Statens bostadsfond betala en årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § 3 mom. ränte-

lagen från förfallodagen eller från den dag då syftet med användningen ändrades eller skadefallet inträffade.

12 §

Ändringssökande

En sökande som är missnöjd med ett beslut som Statens bostadsfond, kommunen eller kommunstyrelsen eller en tjänsteman underställd en nämnd har fattat i ett ärende som avses i denna lag eller i en författning som utfärdats med stöd av den, får yrka rättelse i beslutet inom 14 dagar från delfäendet. Rättelseyrkandet skall framställas hos den myndighet som fattat beslutet och, i ett beslut som fattats av kommunstyrelsen eller en tjänsteman som är underställd en nämnd, hos kommunstyrelsen eller nämnden. Till ett beslut i vilket rättelse kan yrkas skall fogas en anvisning om rättelseyrkande. Rättelseyrkande skall behandlas utan dröjsmål.

Ändring i ett beslut om rättelseyrkande får sökas genom besvär i den ordning som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

13 §

Delgivning av beslut

Ett beslut av Statens bostadsfond och kommunen kan delges vederbörande med posten. Delgivningen anses då, om inte något annat visas, ha skett den sjunde dagen efter att beslutet har sänts med posten under den adress som vederbörande har uppgett. I övrigt skall iakttas lagen om delgivning i förvaltningsärenden (232/1966).

14 §

Tjänsteansvar

Den som utför uppgifter som anförtratts honom enligt denna lag eller en förordning som utfärdats med stöd av den, svarar för sina åtgärder såsom en tjänsteman.

15 §

Tillsyn

Statens bostadsfond och kommunerna utövar i fråga om understöd som de beviljar tillsyn över användningen av understöds-

medlen samt iakttagandet av begränsningarna av användningen. Tillsynsmyndigheten har rätt att få de handlingar till påseende som behövs för tillsynen.

Statens bostadsfond utövar tillsyn över kommunernas förfarande vid beviljandet av understöd samt i ärenden som anluter sig till understödsförfarandet. Om kommunen har förfarit i strid med utfärdade bestämmelser, och felet eller försummelsen inte är ringa, kan Statens bostadsfond helt eller delvis avstå från att betala understödsbeloppet till kommunen eller hos kommunen helt eller delvis återkräva det av kommunen beviljade understödsbeloppet som ersättning till Statens bostadsfond.

Om det är fråga om ett understöd som beviljats utan grund, skall ränta på ersättningen betalas från den dag då understödet betalades ut enligt den räntefot som avses i 3 § 2 mom. räntelagen. På ett belopp som betalas som ersättning skall betalas en årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses

i 4 § 3 mom. räntelagen från den förfallodag som fastställts för betalning av ersättningen.

16 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning.

17 §

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Denna lag tillämpas på reparationsunderstöd som beviljas efter att lagen har trätt i kraft.

Helsingfors den 18 december 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister *Sinikka Mönkäre*

Nr 1032

L a g**om temporär ändring av 3 och 4 § lagen om handel med utsäde**

Given i Helsingfors den 18 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut
ändras temporärt i lagen den 26 februari 1993 om handel med utsäde (233/1993) 3 §
 1 mom. och 4 § 2 mom. som följer:

3 §

Certifikatutsäde

Vederbörande ministerium bestämmer, i
 enlighet med vad som förutsätts i Europeis-
 ka gemenskapens bestämmelser om produk-
 tion och marknadsföring av utsäde, vilket
 slag av utsäde som får marknadsföras endast
 som officiellt certifierat (*certifikatutsäde*).
 Ministeriet beslutar närmare även om certi-
 fiering av utsäde och om marknadsföring i
 Finland av utsäde som certifierats i något
 annat land.

4 §

Annat utsäde

— — — — —
 Vederbörande ministerium bestämmer, i
 enlighet med vad som förutsätts i Europeis-
 ka gemenskapens bestämmelser om produk-
 tion och marknadsföring av utsäde, vilka
 krav icke-certifierat utsäde skall uppfylla vid
 marknadsföring.

— — — — —
 Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999
 och gäller till och med den 31 december
 1999.

Helsingfors den 18 december 1998

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Minister *Antti Kalliomäki*

Nr 1033

Förordning

om ändring av förordningen om fångvårdsväsendet

Given i Helsingfors den 18 december 1998

På föredragning av justitieministern
upphävs i förordningen den 14 februari 1986 om fångvårdsväsendet (134/1986) 43 a §, sådan den lyder i förordning 1052/1994, samt
ändras 2 §, 19 § 2 mom., 23, 25 och 29 §, 30 § 1 mom., 37 §, 41 § 3—5 mom., 42 § 3 mom., 52 § 1 mom. samt 70 och 71 §,
 av dem 2 § sådan den lyder delvis i förordning 1156/1995, 23 § sådan den lyder delvis i förordning 423/1991 och nämnda förordning 1052/1994, 25 § sådan den lyder i förordning 819/1992 och nämnda förordning 1052/1994, 29 § sådan den lyder i nämnda förordning 819/1992, 37 § sådan den lyder delvis i förordning 197/1990 och nämnda förordning 1052/1994, 41 § 3—5 mom., 42 § 3 mom., 52 § 1 mom. samt 70 och 71 § sådana de lyder i sistnämnda förordning 1052/1994, som följer:

2 §

För fångvården finns vid justitieministeriet en fångvårdsavdelning, vars chef är överdirektören för fångvårdsväsendet. Fångvårdsavdelningens uppgift är att leda, övervaka och utveckla fångvården samt fångvårdsavdelningen underställda inrättningars verksamhet. För ledning av förvaltningsområdet kan fångvårdsväsendet indelas i sektorer, som underställda överdirektören för fångvårdsväsendet leds av sådana tjänstemän vid fångvårdsavdelningen, som särskilt utsetts för uppgiften. Justitieministeriet beslutar om grunderna för indelningen i sektorer och till vilken sektor varje inrättning hör.

Överdirektören för fångvårdsväsendet är chef för samtliga anställda inom fångvårdsväsendet och har rätt att i enskilda fall meddela föreskrifter och anvisningar gällande fångvårdsväsendets verksamhet.

Bestämmelser om avgörande av ärenden vid justitieministeriets sammanträde ingår i lagen om avgörande av vissa ärenden vid justitieministeriets sammanträde (324/1970).

19 §

—————
 Direktionen sammanträder på en tid som bestämts av ordföranden. Direktionens medlemmar skall, med beaktande av ärendets natur, ges tillräcklig tid att på förhand sätta sig in i de ärenden som tas upp till behandling vid direktionens sammanträde.
 —————

23 §

Direktionen har till uppgift att

1) övervaka iakttagandet av de stadganden och bestämmelser som gäller fångars behandling samt anstaltsförvaltningens verksamhet och uppgöra förslag till utveckling av dessa för fångvårdsavdelningen och andra myndigheter eller samarbetssektorer,

2) fatta beslut i sådana ärenden rörande försättande av en fänge i villkorlig frihet samt disciplinär bestraffning av en fänge vilka faller inom dess behörighet, och att beträffande dessa ärenden avge utlåtanden,

3) uppgöra förslag till verksamhets- och ekonomiplan samt budget för fängelset och fängelsets resultatmål samt behandla planen för användning av de anslag som beviljats fängelset,

4) handlägga övriga ärenden vilka rör fångvården och fängelsets förvaltning och vilka av högre myndighet förordnas eller av direktören överläts att handläggas av direktionen eller vilka av medlem i direktionen hos direktören anmälts för att handläggas av direktionen; samt

5) handlägga och avgöra övriga ärenden vilka enligt lag, förordning eller särskilt förordnande ankommer på direktionen.

25 §

Fångvårdsavdelningen kan vid behov med förpliktande verkan för fängelsets direktör föreskriva att i tjänstemännens arbetsordning skall tas in vissa bestämmelser. Avdelningen

kan dessutom föreskriva vilka uppgifter biträdande direktören, avdelningsdirektören, förvaltningschefen, ekonomidirektören, ekonomiföreståndaren, fastighetsföreståndaren, vaktchefen, biträdande vaktchefen, chefen för arbetskoloni, övervaktaren, kamreren, biträdande kamreren, notarien och verkssekreteraren i arbetsordningen kan förordnas att sköta på eget ansvar. I övrigt fastställs uppgifterna för fängelsets tjänstemän och den beslutanderätt som hör till tjänsten i den arbetsordning som fängelsets direktör fastställer.

Fångvårdsavdelningen kan även föreskriva att en tjänsteman i den tjänsteordning som direktören fastställer även kan åläggas att sköta ärenden som hör till andra anstaltsenheter inom fångvårdsväsendet och att avgöra deras ärenden.

29 §

Om inte annat bestäms särskilt, avgör fångvårdsavdelningen eller en myndighet eller tjänsteman som avdelningen utsett ärenden som gäller sådan ekonomisk förmån och kostnadsersättning som beror på direktörens tjänsteförhållande. Fångvårdsavdelningen förordnar också ställföreträdare för direktören. Ställföreträdare för fängelsets övriga tjänstemän förordnas av direktören.

30 §

I fängelses arbetsordning kan av de olika funktionerna inom fängelset bildas ansvarsområden. I arbetsordningen bestäms uppgifterna och förordnas förmännen för ansvarsområdena.

37 §

Justitieministeriet utnämner direktörerna och överläkaren vid sinnessjukhuset för fångar.

Justitieministeriets fångvårdsavdelning utnämner överläkare, biträdande överläkare, fängelsepsykiater, övertandläkare, tandläkare, biträdande direktör, avdelningsdirektör, förvaltningschef, ekonomidirektör, ekonomiföreståndare, psykolog, fastighetsföreståndare, driftschef, ledare för arbetsverksamheten, maskinchef, vaktchef, biträdande vaktchef, chef för arbetskoloni och övervakt.

Övriga tjänstemän än de som nämns i 1 eller 2 mom. utnämns av fängelsets direktör, om inte annat följer av 4 mom. Överläkaren vid sinnessjukhuset för fångar utnämner

dock de tjänstemän vars utnämmande i ett fängelse ingår i direktörens behörighet.

Angående utnämning av pastor inom den evangelisk-lutherska kyrkan och tjänstemännen vid fångvårdens utbildningscentral bestäms särskilt. Biskopen för vederbörande stift utnämner i 35 § 3 mom. avsedd pastor efter att ha inhämtat utlåtande om sökandena av fångvårdsavdelningen.

41 §

Annan än i 2 mom. avsedd tjänstledighet beviljas

1) tjänstemän som justitieministeriets fångvårdsavdelning har utnämnt för en tid av högst ett år av direktören och för över ett år av fångvårdsavdelningen,

2) andra än i 1 punkten avsedda tjänstemän av direktören.

I sinnessjukhuset för fångar beslutar överläkaren om sådan tjänstledighet som i ett fängelse avgörs av direktören.

Om beviljande av tjänstledighet för tjänstemännen vid fångvårdens utbildningscentral bestäms särskilt.

42 §

Vid sinnessjukhuset för fångar utnämner överläkaren en tjänsteman för en viss tid till tjänst eller tjänsteförhållande i de fall då ärendet i ett fängelse faller under direktörens behörighet.

52 §

Ärenden som i ett fängelse hör till direktionens behörighet skall vid sinnessjukhuset för fångar, innan de avgörs förberedelsevis behandlas vid ett möte, vari deltar överläkaren för sinnessjukhuset för fångar, biträdande överläkaren och överskötaren samt två andra företrädare för personalen. Företrädarna för personalen väljs med med iakttagande i tillämpliga delar av vad som bestäms om personalens företrädare i direktionen.

70 §

Om fångvårdsavdelningen förordnar en tjänsteman att sköta uppgifter vid flera anstaltsenheter, kan den samtidigt förbehålla sig den behörighet som direktören har att fatta beslut gällande besättande av en tjänst,

en tjänstemans uppgifter, beviljande av tjänstledighet och upphävande av tjänsteförhållande.

71 §

Beslut om givande av varning till en tjänsteman fattas av den utnämmande myndigheten. Om justitieministeriet är utnämmande

myndighet, fattas beslutet dock av fångvårdsavdelningen.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Åtgärder som verkställigheten av denna förordning förutsätter kan vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 18 december 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister *Tarja Halonen*

Nr 1034

Förordning**om ändring av förordningen om fångvårdens utbildningscentral**

Given i Helsingfors den 18 december 1998

På föredragning av justitieministern
 upphävs i förordningen den 24 augusti 1990 om fångvårdens utbildningscentral (735/1990)
 4 § 1 mom. 4 punkten, sådan den lyder i förordning 181/1992,
 ändras 4 § 1 mom. 2 punkten, 6 § 3 mom. 3 punkten, 10 och 11 § samt 18 § 1 mom. och
 20 §,
 av dem 4 § 1 mom. 2 punkten sådan den lyder i nämnda förordning 181/1992 samt 10 och
 11 § sådana de lyder delvis i förordning 1053/1994, samt
 fogas till 18 § ett nytt 2 mom., varvid nuvarande 2—4 mom. förflyttas till 3—5 mom., och
 till förordningen en ny 18 a §, som följer:

4 §

Direktionens uppgifter

Direktionen har till uppgift att

2) lägga fram förslag till verksamhets- och
 ekonomiplan samt budget,

6 §

Lärarmötet

Lärarmötet har till uppgift att

3) bereda förslag till innehåll i inträdes-
 prov samt för uttagningsnämnden lägga fram
 förslag till studerande som skall antas till
 inträdesprov och intervju, samt

10 §

*Besättande av tjänster och anställning av
 annan personal*

Direktören för fångvårdens utbildningscen-
 tral utnämns av justitieministeriet.

Överlärarna, utbildningschefen, ekonomidi-
 rektören och lärarna utnämns av justitiemi-
 nisteriets fångvårdsavdelning.

Andra än i 1 eller 2 mom. nämnda tjänste-
 män utnämns av direktören för utbildnings-
 centralen, som också anställer personal i
 arbetsavtalsförhållande och personal med
 tjänsten som bisyssla samt föreläsare som
 får separat arvode.

Innan fångvårdsavdelningen utnämner en
 tjänsteman vid utbildningscentralen, skall
 utlåtande om sökandena inhämtas hos direk-
 tören för utbildningscentralen.

11 §

Tjänstledighet

Tjänstledighet till vilken en tjänsteman
 har rätt med stöd av lag eller tjänstekollek-
 tivavtal beviljas direktören för utbild-
 ningscentralen av fångvårdsavdelningen och
 andra tjänstemän av direktören för ut-
 bildningscentralen.

Annan än i 1 mom. nämnd tjänstledighet
 beviljas

1) direktören för utbildningscentralen av
 fångvårdsavdelningen,

2) en tjänsteman som utnämns av fång-
 vårdsavdelningen för högst ett år av direk-
 tören för utbildningscentralen och för mer än
 ett år av fångvårdsavdelningen,

3) andra än i 1 eller 2 punkten nämnda
 tjänstemän av direktören för utbildningscen-
 tralen.

18 §

Inträdeskrav

Till kurser för grundexamen för fängvården kan antas personer som

1) före utgången av ansökningstiden har fyllt 19 år,

2) avlagt minst andra stadiets yrkesexamen eller gymnasiets lärokurs,

3) i fråga om sin hälsa, fysiska kondition och övriga egenskaper är lämpliga för anställning inom fängvårdsväsendet samt som

4) avlagt inträdesprov med godkänt vitsord.

Om urvalsgrunder bestäms närmare genom beslut av fängvårdsavdelningen.

18 a §

Urval av studerande för grundexamen

Studerande för fängvårdens grundexamen väljs av fängvårdsavdelningen på framställning av en uttagningsnämnd som har utsetts av justitieministeriet.

Närmare föreskrifter om uttagningsnämnden och dess uppgifter meddelas av justitieministeriet.

När resultaten offentliggörs skall meddelas hur en sökande kan få upplysning om urvalsgrunderna och hur ändring i urvalet kan sökas.

Ändring i fängvårdsavdelningens beslut gällande antagning av studerande söks så som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Helsingfors den 18 december 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

20 §

Disciplin

Efter att lärarmötet har behandlat ett ärende kan direktören för utbildningscentralen ge en skriftlig anmärkning till en studerande som försummar sina uppgifter, stör ordningen i utbildningscentralen eller annars uppträder olämpligt under pågående kurs. Anmärkningen skall delges lärarmötet och direktionen.

På framställning av direktören kan direktionen, efter att ha hört studeranden i fråga, antingen för en viss tid eller helt avstänga en studerande som

1) då han sökt in till utbildningen givit felaktiga eller vilseledande uppgifter eller hemlighållit en väsentlig omständighet angående sig själv,

2) inte längre uppfyller kraven som anges i 18 § 1 mom. 3 punkten,

3) under pågående utbildning visar uppenbar oförmåga till eller ovilja för studierna, eller

4) väsentligt stör ordningen i utbildningscentralen eller i övrigt uppträder olämpligt under pågående kurs.

Ett beslut om avstängning av en studerande kan verkställas omedelbart.

Angående studerande som står i tjänsteförhållande gäller vad som bestäms särskilt.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Åtgärder som verkställigheten av denna förordning förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Minister *Tarja Halonen*

Nr 1035

Förordning
om ändring av förordningen om registrering av fordon

Given i Helsingfors den 18 december 1998

På föredragning av trafikministern
fogas till förordningen den 18 december 1995 om registrering av fordon (1598/1995) en ny
36 a § som följer:

36 a §

*Registreringstecken och registreringsskyltar
för fordon som skall omregistreras*

På registreringstecken och registrerings-
skyltar för fordon som skall omregistreras
tillämpas 36 §. På ansökan kan för ett for-
don likväl ges det registreringstecken som
fordonet tidigare har haft. Ett registrerings-

tecken av detta slag betraktas inte som ett
specialtecken.

När ett fordon omregistreras kan för for-
donet på ansökan ges registreringsskyltar
som upptar ett i 36 § 1 mom. a-punkten av-
sett registreringstecken i vitt på svart botten,
om fordonet tidigare har haft sådana skyltar.

Denna förordning träder i kraft den 1 ja-
nuari 1999.

Helsingfors den 18 december 1998

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister *Ole Norrback*

Nr 1036

Förordning

om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i förordningen om ändring av förordningen om fordons konstruktion och utrustning

Given i Helsingfors den 18 december 1998

På föredragning av trafikministern
ändras i förordningen den 22 april 1996 om ändring av förordningen om fordons konstruktion och utrustning (267/1996) 3 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen som följer:

— — — — — Denna förordning träder i kraft den 28
3. Ändringen av 65 § 1 mom. gäller en december 1998.
sådan skyddsanordning för barn som tillverkas i Finland, införs i landet eller saluförs den 1 juli 1999 eller därefter.
— — — — —

Helsingfors den 18 december 1998

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister *Ole Norrback*

Nr 1037

Förordning**om ändring av förordningen om fordons konstruktion och utrustning**

Given i Helsingfors den 18 december 1998

På föredragning av trafikministern
 ändras i förordningen den 4 december 1992 om fordons konstruktion och utrustning (1256/1992) 50 §,
 sådan den lyder i förordning 665/1998, och
 fogas till 46 §, sådan den lyder i förordning 965/1996 och 338/1996, ett nytt 5 mom., samt till 47 §, sådan den lyder i förordning 1372/1996, ett nytt 5 mom. som följer:

46 §

*Avgas-, avdunstnings- och partikelutsläpp
från personbilar*

5. Ett i 1 mom. avsett fordon som drivs med flytgas eller naturgas eller både bensin och flytgas eller naturgas skall i fråga om utsläpp som förorsakar luftförorening vara EG-godkänt enligt rådets direktiv om 70/220/EEG tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot luftförorening genom avgaser från motorfordon, sådant det lyder ändrat genom rådets direktiv 74/290/EEG, 83/351/EEG, 88/76/EEG, 88/436/EEG, 89/458/EEG och 91/441/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 94/12/EG samt kommissionens direktiv 77/102/EEG, 78/665/EEG, 89/491/EEG, 96/44/EG och 98/77/EG, eller E-godkänt enligt reglemente nr 83 B/03 eller nr 83 D/03.

47 §

*Avgas-, avdunstnings- och partikelutsläpp
från paketbilar*

5. Ett i 1 mom. avsett fordon som drivs med flytgas eller naturgas eller både bensin

och flytgas eller naturgas skall i fråga om utsläpp som förorsakar luftförorening vara EG-godkänt enligt rådets direktiv 70/220/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot luftförorening genom avgaser från motorfordon, sådant det lyder ändrat genom rådets direktiv 93/59/EEG och kommissionens direktiv 96/44/EG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 96/69/EG och 98/77/EG, eller E-godkänt enligt reglemente nr 83 B/03 eller nr 83 D/03 eller komplettering nr 2 till E-reglemente nr 49 B/02.

50 §

Ersättningskatalysator

1. En ersättningskatalysator som är avsedd att användas i fordon i kategori M₁ och N₁ som inte är utrustade med system för omborddiagnos (OBD) skall vara EG-godkänd enligt rådets direktiv 70/220/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot luftförorening genom avgaser från motorfordon, sådant det lyder ändrat genom rådets direktiv 98/77/EG, eller E-godkänt i enlighet med reglementet nr 103.

2. I en bil som används i hastighetstävlingar och vars motor enligt tävlingsreglerna får trimmas, behöver inte ersättningskataly-

satorn uppfylla kraven i 1 mom. när bilen används i tävlingar samt vid färd till och från en tävling eller besiktning.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

2. Ersättningskatalysatorer skall uppfylla kravet i 50 § från och med den 1 oktober

1999. Kravet gäller ersättningskatalysatorer som monteras och säljs som reservdelar från nämnda tidpunkt.

3. Fordon i kategori M₁ och N₁ får utan hinder av 46 § 5 mom. och 47 § 5 mom. typbesiktas som hörande till en ny typ eller typgodkännas och tas i bruk före den 1 oktober 1999.

Helsingfors den 18 december 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister Ole Norrback

Nr 1038

Handels- och industriministeriets beslut om energimärkning av hushållsanordningar

Utfärdat i Helsingfors den 17 december 1998

Handels- och industriministeriet har med stöd av 4 § 1 mom. 2 punkten och 11 § 2 mom. lagen den 19 december 1997 om anordningars energieffektivitet (1241/1997) beslutat:

1 kapitel

Tillämpningsområde och definitioner

1 §

Detta beslut gäller uppgifter som vid marknadsföring av hushållsanordningar skall lämnas om förbrukningen av energi och andra resurser samt om buller. Beslutet tillämpas inte på begagnade anordningar eller sådana modeller vilkas produktion har upphört innan vederbörande ministeriums beslut om energimärkning av anordningsgruppen i fråga träder i kraft.

2 §

Beslutet tillämpas på följande anordningsgrupper på det sätt som vederbörande ministerium särskilt bestämmer:

- 1) kylskåp, frysar och kombinationer av dessa,
- 2) tvättmaskiner, torktumlare och kombinationer av dessa,
- 3) diskmaskiner,
- 4) ugnar,
- 5) varmvattenberedare,
- 6) ljuskällor samt
- 7) luftkonditioneringsanläggningar.

3 §

I detta beslut avses med

- 1) *återförsäljare* en detaljist eller annan näringsidkare som säljer eller annars bjuder ut hushållsanordningar till konsumenter,
- 2) *informationsblad* en harmoniserad tabell med upplysningar om anordningen och
- 3) *kompletterande information* övriga upplysningar om en anordnings prestanda vilka har samband med eller bidrar till bedömningen av den energi eller de andra resurser som anordningen förbrukar.

2 kapitel

Energimärke och informationsblad

4 §

Leverantören skall sörja för att ett energimärke utarbetas enligt kraven och att det tillställs återförsäljaren.

Leverantören skall dessutom sammanställa ett informationsblad. De uppgifter som finns i informationsbladet skall ingå i broschyrer om produkten eller, om leverantören inte sammanställer sådana, i de handlingar som sänds till återförsäljaren tillsammans med anordningen.

5 §

På en anordning som säljs på ett minutförsäljningsställe eller annars ställs ut för försäljning till konsumenterna skall ett energimärke fästas på en väl synlig plats.

6 §

När en anordning bjuds ut per post, telefon, television eller på något annat sådant sätt att konsumenten inte kan antas se den presenterade anordningen, skall konsumenten innan köpet avslutas få tillgång till den väsentliga information som ingår i energimärket och informationsbladet.

3 kapitel

Teknisk dokumentation och förvaring av denna

7 §

Leverantören skall sörja för att sådan teknisk dokumentation sammanställs om anord-

Nr 1038

ningen att det kan bedömas om uppgifterna i energimärket och informationsbladet är korrekta.

Leverantören skall förvara den tekniska dokumentationen i fem år efter det att den sista produkten har tillverkats.

4 kapitel

Närmare föreskrifter

8 §

Vederbörande ministerium meddelar särskilt närmare föreskrifter om det energimärke, informationsblad samt den kompletterande information och tekniska dokumentation som varje anordningsgrupp skall förses med enligt följande:

- 1) exakt definition av anordningsgruppen,
- 2) standarder och metoder för mätning av förbrukningen av energi och andra resurser,
- 3) detaljerna i den tekniska dokumentationen om anordningarna enligt följande:
 - a) en allmän beskrivning av produkten,
 - b) resultaten av utförda konstruktionsberäkningar, om de har någon betydelse,
 - c) tillgängliga provningsrapporter,
 - d) värden för liknande modeller, om dessa har legat till grund för beräkningarna för den aktuella modellen,

Helsingfors den 17 december 1998

Handels- och industriminister *Antti Kalliomäki*

- 4) energimärkets utformning och innehåll,

- 5) den plats på anordningen där energimärket skall fästas eller hur märket skall fästas eller tryckas på förpackningen,

- 6) innehållet i informationsbladet samt vid behov informationsbladets format och hur kompletterande information skall ges,

- 7) de uppgifter som skall lämnas när en anordning bjuds ut per post, telefon eller television eller på något annat sätt som avses i 6 § samt

- 8) luftburet buller från anordningen.

5 kapitel

Språkbestämmelser

9 §

Energimärkningen, informationsbladet och den kompletterande informationen skall vara avfattade på finska och svenska. Informationen kan ges på endast ett språk, om anordningen säljs enbart i enspråkiga kommuner.

6 kapitel

Ikraftträdande

10 §

Detta beslut träder i kraft den 28 december 1998.

Inspektör Heli Vuori-Karvia